DOMSTOLENS DOM (tredje avdelningen)
den 11 maj 2006 *

I mål C-11/05,

angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 234 EG, som framställts av Gerechtshof te Amsterdam (Nederländerna), genom beslut av den 28 december 2004, som inkom till domstolen den 14 januari 2005, i målet

Friesland Coberco Dairy Foods BV, med bifirma Friesland Supply Point Ede,

mot

Inspecteur van de Belastingdienst/Douane Noord/kantoor Groningen,

meddelar

DOMSTOLEN (tredje avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden A. Rosas samt domarna J. Malenovský, J.-P. Puissochet, U. Lõhmus och A.Ó Caoimh (referent),

* Rättegångsspråk: nederländska.

generaladvokat: M. Poiares Maduro,
justitiesekreterare: förste handläggaren M. Ferreira,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 8 december 2005,

med beaktande av de yttranden som avgetts av:

— Friesland Coberco Dairy Foods BV, genom J.G. Olijve och J.P. Scholten, adviseurs,

— Nederländernas regering, genom H. Sevenster och M. de Grave, båda i egenskap av ombud,

— Greklands regering, genom I. Chalkias och S. Papaioannou, båda i egenskap av ombud,

— Italiens regering, genom I.M. Braguglia, i egenskap av ombud, biträdd av G. Albenzio, avvocato dello Stato,

— Europeiska gemenskapernas kommission, genom J. Hottiaux, i egenskap av ombud, biträdd av Y. van Gerven, avocat,

och efter att den 2 februari 2006 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Begäran om förhandsavgörande avser tolkningen av artikel 133 e i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EGT L 302, s. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym 16, s. 4), i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2700/2000 av den 16 november 2000 (EGT L 311, s. 17) (nedan kallad tullkodexen), och artiklarna 502.3 och 504.4 i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för förordning (EEG) nr 2913/92 (EGT L 253, s. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym 10, s. 1), i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EG) nr 993/2001 av den 4 maj 2001 (EGT L 141, s. 1) (nedan kallad tillämpningsförordningen).

2 Frågan har uppkommit i en tvist mellan det nederländska bolaget Friesland Coberco Dairy Foods BV (nedan kallat Coberco Dairy Foods) och Inspecteur van de Belastingdienst/Douane Noord/Kantoor Groningen (tjänsteman vid Skatte- och tullmyndigheten/Tull Nord/kontoret i Groningen) (nedan kallad Inspecteur) angående en ansökan om tillstånd för bearbetning under tullkontroll (nedan kallad ansökan).

Tillämpliga bestämmelser

Tullkodexen

3 Genom tullkodexen infördes ett antal tullförfaranden med ekonomisk verkan, varibland "bearbetning under tullkontroll", som regleras i artiklarna 130–136.

4 Artikel 130 i tullkodexen lyder enligt följande:

"Förfarandet för bearbetning under tullkontroll skall medge att icke-gemenskapsvaror inom gemenskapens tullområde får genomgå processer som förändrar deras beskaffenhet eller skick utan att de underkastas importtullar eller handelspolitiska åtgärder och skall medge att de varor som härrör från dessa processer övergår till fri omsättning mot betalning av de importtullar som är tillämpliga på dem. Dessa produkter skall benämnas bearbetade produkter."

5 Artikel 132 i tullkodexen har följande lydelse:

"Tillstånd för bearbetning under tullkontroll skall beviljas på begäran av den person som utför bearbetningen eller som låter utföra den."

6 I artikel 133 i tullkodexen föreskrivs följande:

"Tillstånd skall endast beviljas

...

e) om de nödvändiga villkoren är uppfyllda för att förfarandet skall kunna bidra till att skapa eller upprätthålla en verksamhet för bearbetning i gemenskapen, utan att motverka väsentliga intressen hos gemenskapens tillverkare av liknande

varor (ekonomiska villkor). De fall där de ekonomiska villkoren skall anses vara uppfyllda får fastställas enligt kommittéförfarandet."

7 Europeiska gemenskapernas kommission skall i enlighet med vad som föreskrivs i artiklarna 247–249 i tullkodexen biträdas av en tullkodexkommitté (nedan kallad kommittén), under de villkor som anges i nämnda artiklar.

8 I artikel 249 i tullkodexen anges följande beträffande den ovannämnda kommittén:

"Kommittén får undersöka varje fråga som rör tullagstiftningen och som tas upp av dess ordförande antingen på eget initiativ eller på begäran av företrädaren för en medlemsstat."

Tillämpningsförordningen

9 I artikel 496 i tillämpningsförordningen definieras "tillstånd" som ett tillstånd från tullmyndigheterna att använda ett förfarande.

10 I artikel 502 i denna förordning föreskrivs följande:

"1. Ett tillstånd får inte beviljas utan att tullmyndigheterna prövar de ekonomiska villkoren, utom när dessa anses vara uppfyllda enligt kapitel 3, 4 eller 6.

2. I fråga om aktiv förädling (kapitel 3) skall det vid prövningen fastställas huruvida det är ekonomiskt omöjligt att använda inköpskällor i gemenskapen mot bakgrund av särskilt följande kriterier, om vilka närmare uppgifter anges i avsnitt B i bilaga 70:

a) Bristande tillgång på gemenskapstillverkade varor med samma kvalitet och tekniska egenskaper som kännetecknar de varor som är tänkta att importeras för förädlingen i fråga.

b) Prisskillnader mellan gemenskapstillverkade varor och de varor som är tänkta att importeras.

c) Kontraktsenliga skyldigheter.

3. I fråga om bearbetning under tullkontroll (kapitel 4) skall det vid prövningen fastställas om [bearbetnings]verksamhet skapas eller upprätthålls i gemenskapen till följd av att inköpskällor utanför gemenskapen används.

..."

11 Artikel 503 i ovannämnda förordning har följande lydelse:

"En prövning av de ekonomiska villkoren kan ske med kommissionens medverkan

a) om de berörda tullmyndigheterna önskar samråda före eller efter det att ett tillstånd utfärdats,

b) om en tullförvaltning invänder mot ett utfärdat tillstånd,

c) på kommissionens initiativ."

12 I artikel 504 i tillämpningsförordningen anges följande:

"1. Om en prövning enligt artikel 503 inleds skall handlingarna i ärendet skickas till kommissionen. Dessa skall innehålla resultaten av den prövning som redan skett.

2. Kommissionen skall skicka ett mottagningsbevis eller, i de fall den agerar på eget initiativ, underrätta de berörda tullmyndigheterna. I samråd med dessa skall kommissionen avgöra huruvida det krävs en prövning i kommittén av de ekonomiska villkoren.

3. Om ärendet överlämnas till kommittén skall tullmyndigheterna informera sökanden eller tillståndshavaren om att ett sådant förfarande har inletts och, om behandlingen av ansökan ännu inte är avslutad, att tidsfristerna enligt artikel 506 har upphört att löpa.

4. Kommitténs slutsats skall beaktas av de berörda tullmyndigheterna och av andra tullmyndigheter som hanterar liknande tillstånd eller ansökningar.

..."

13 I artikel 551.1 första stycket i tillämpningsförordningen förskrivs följande beträffande förfarandet för bearbetning under tullkontroll:

"Förfarandet för bearbetning under tullkontroll skall tillämpas på varor som efter bearbetning blir sådana produkter som omfattas av en lägre importtullsats än den som tillämpas på importvarorna."

14 I artikel 552 i ovannämnda förordning anges följande:

"1. För de typer av varor och processer som nämns i avsnitt A i bilaga 76 skall de ekonomiska villkoren anses vara uppfyllda.

För andra typer av varor och processer skall de ekonomiska villkoren prövas.

2. För de typer av varor och processer som nämns i avsnitt B i bilaga 76 och som inte omfattas av avsnitt A skall de ekonomiska villkoren prövas i kommittén. Artikel 504.3 och 504.4 skall tillämpas."

15 Avsnitt B i bilaga 76 omfattar alla varor som omfattas av en jordbrukspolitisk åtgärd.

Förordning (EG) nr 1260/2001

16 För att de mål som fastställts för den gemensamma jordbrukspolitiken skall kunna uppnås, bland annat när det gäller att garantera arbete och skälig levnadsnivå för sockerbetodlare och sockerrörsproducenter har åtgärder vidtagits för att stabilisera sockermarknaden genom rådets förordning (EG) nr 1260/2001 av den 19 juni 2001 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker (EGT L 178, s. 1).

Målet vid den nationella domstolen och tolkningsfrågorna

17 Coberco Dairy Foods tillverkar fruktdrycker. De råvaror som bolaget använder vid framställningen av dessa drycker utgörs av fruktjuicekoncentrat, socker, smakämnen, mineraler och vitaminer, som Coberco Dairy Foods köper från olika bolag, varav vissa finns i EU:s medlemsstater och vissa i tredjeländer. Framställningen består främst i blandning av fruktjuice med vatten och socker, pastörisering och därefter förpackning.

18 Med stöd av artikel 132 i tullkodexen inlämnade bolaget den 23 juli 2002 till den nederländska tullmyndigheten en ansökan om tillstånd för bearbetning under tullkontroll avseende tre produkter: äppelsaft med tillsats av socker, apelsinsaft med tillsats av socker och vitt socker som inte kommer från sockerrör. I ansökan angavs under ekonomiska villkor att användningen av råvaror från tredjeländer skulle göra det möjligt att behålla bearbetningsverksamheten inom gemenskapen.

19 Eftersom varorna och bearbetningen i fråga omfattas av avsnitt B i bilaga 76 till tillämpningsförordningen lämnades ärendet till kommittén för att denna skulle pröva om de ekonomiska villkoren var uppfyllda.

20 Kommissionen överlämnade den 22 augusti 2003 ett arbetsdokument till kommittén av vilket det framgick att Coberco Dairy Foods hade ansökt om tillståndet på grund av den hårda konkurrensen från tillverkarna i Mellan- och Östeuropa. Bolaget planerade att genomföra en första investering på ungefär 750 000 euro för att bygga en bearbetningsanläggning, vilket skulle skapa ungefär två nya arbetstillfällen. Om förfarandet för bearbetning under tullkontroll inte kunde tillämpas skulle Coberco Dairy Foods troligen besluta att bearbeta varorna i Mellan- eller Östeuropa i stället för i Nederländerna.

21 Kommittén undersökte dokumentet vid ett möte den 18 september 2003. Enligt mötesprotokollet informerade en företrädare för kommissionens generaldirektorat för jordbruk kommittén, dels om att avsättningsgarantierna för socker minskades för att gemenskapen skulle uppfylla sina internationella åtaganden, dels om att gemenskapens sockerproducenter befann sig "i en pressad situation" och att "tullbefriad" import inom ramen för förfarandet för bearbetning under tullkontroll skulle leda till att öka pressen. Generaldirektoratet stödde således inte ansökan. Kommittén slog fast att de ekonomiska villkoren inte var uppfyllda i det förevarande fallet.

22 Den 27 oktober 2003 beslutade den nederländska tullmyndigheten att på grundval av kommitténs slutsats avslå ansökan från Coberco Dairy Foods. Myndigheten beslutade den 2 april 2004 att inte vidta någon ändring av beslutet med anledning av sökandens begäran om omprövning.

23 Coberco Dairy Foods överklagade därefter beslutet till Gerechtshof te Amsterdam den 10 maj 2004.

24 Mot denna bakgrund beslutade Gerechtshof te Amsterdam den 28 december 2004 att vilandeförklara målet och hänskjuta följande tolkningsfrågor till domstolen:

"1) Hur skall uttrycket 'utan att motverka väsentliga intressen hos gemenskapens tillverkare av liknande varor' i artikel 133 e i tullkodexen tolkas? Är det möjligt

att därvid endast beakta marknaden för slutprodukten eller skall även den ekonomiska situationen för de råvaror som används vid bearbetning under tullkontroll undersökas?

2) Måste ett visst minsta antal arbetstillfällen ha skapats genom verksamheten för att det skall anses vara fråga om att '[bearbetnings]verksamhet skapas eller upprätthålls' i den mening som avses i artikel 502.3 i tillämpningsförordningen? Vilka andra kriterier skall tillämpas vid tolkningen av den citerade förordningstexten?

3) Får EG-domstolen i ett mål om förhandsavgörande, med beaktande av svaren på den första och den andra frågan, pröva huruvida en slutsats från kommittén är giltig inom ramen för ett förhandsavgörande?

4) Om så är fallet, är då den ifrågavarande slutsatsen giltig såväl vad gäller dess motivering som vad gäller de anförda ekonomiska argumenten?

5) För det fall EG-domstolen inte får pröva huruvida en slutsats är giltig, hur skall då uttrycket 'kommitténs slutsats skall beaktas av ... tullmyndigheterna' i artikel 504.4 i tillämpningsförordningen tolkas, om tullmyndigheterna — i första instans — och/eller — efter det att överklagande skett — den nationella domstolen anser att kommitténs slutsats inte kan utgöra stöd för att avslå ansökan om tillstånd för bearbetning under tullkontroll?"

Den femte frågan

25 Den nationella domstolen har ställt den femte frågan, som skall prövas först, för att få klarhet i hur uttrycket "kommitténs slutsats skall beaktas av ... tullmyndigheterna" i artikel 504.4 i tillämpningsförordningen skall tolkas. Domstolen vill veta huruvida denna bestämmelse innebär att kommitténs slutsats är bindande för de nationella tullmyndigheter som prövar en ansökan om tillstånd för bearbetning under tullkontroll.

26 Inledningsvis skall det påpekas att det inte framgår av lydelsen i artikel 504.4 i tillämpningsförordningen att kommitténs slutsats är bindande för de nationella tullmyndigheterna. Enligt bestämmelsens lydelse skall de tullmyndigheter som berörs av ansökan och alla andra tullmyndigheter som hanterar liknande tillstånd eller ansökningar endast beakta kommitténs slutsats.

27 Bestämmelsen innebär inte att de nationella tullmyndigheterna är skyldiga att automatiskt följa kommitténs slutsats. Tullmyndigheterna kan fatta ett annat beslut än vad som förespråkas av kommittén i dess slutsats, under förutsättning att de motiverar sitt beslut.

28 Det mål som eftersträvades genom inrättandet av kommittén stöder denna bedömning av den rättsliga karaktären på kommitténs slutsatser och av omfattningen av tullmyndigheternas skyldighet i samband med beaktandet av dessa. Det följer av sjunde skälet i tullkodexen att syftet med inrättandet av kommittén helt enkelt var att säkerställa ett nära och effektivt samarbete mellan medlemsstaterna och kommissionen på det område som omfattas av tullkodexen. När det gäller ansökningar om bearbetning under tullkontroll kan, och måste ibland, nämnda samarbete ske genom en prövning av de ekonomiska villkor som avses i artikel 133 e

i tullkodexen och artikel 502 i tillämpningsförordningen, och genom att kommittén rådfrågas innan tullmyndigheterna beviljar ett tillstånd eller efter att ett sådant tillstånd har beviljats.

29 Enligt tullkodexen och tillämpningsförordningen är syftet med kommitténs slutsats visserligen att tullmyndigheterna skall informeras om de ekonomiska villkoren i fråga. Det framgår dock varken av lydelsen i tillämpningsförordningen, i synnerhet inte av lydelsen i artikel 504.4 i denna, av kommitténs roll eller av syftet med att konsultera kommittén att de berörda tullmyndigheterna för den skull är bundna av kommitténs slutsats.

30 Både artikel 133 e i tullkodexen, i vilken det föreskrivs att de fall där de ekonomiska villkoren skall anses vara uppfyllda får fastställas enligt kommittéförfarandet, och artikel 249 i tullkodexen, i vilken det anges att kommittén får undersöka varje fråga som rör tullagstiftningen, bekräftar dessutom att kommitténs roll allmänt sett består i att underlätta de behöriga nationella myndigheternas beslutsfattande och inte att ställa krav på dem.

31 Denna tolkning av artikel 504.4 i tillämpningsförordningen, enligt vilken kommitténs slutsats inte är bindande, påverkas inte av att det enligt artikel 552.2 i tillämpningsförordningen under vissa omständigheter, till exempel när det rör sig om varor som omfattas av jordbrukspolitiska åtgärder, såsom var fallet i målet vid den nationella domstolen, är obligatoriskt att rådfråga kommittén. De behöriga nationella myndigheterna är också i sådana fall skyldiga att endast beakta kommitténs slutsats och är inte bundna av den. En skyldighet att konsultera kommittén kan nämligen inte likställas med en skyldighet att följa den slutsats som den avger.

32 När det gäller rådande praxis i vissa medlemsstater, bland annat Konungariket Nederländerna, som består i att automatiskt följa kommitténs slutsats när den är negativ, framhåller domstolen att dessa myndigheter enligt de relevanta bestämmelserna i tullkodexen och tillämpningsförordningen har rätt att inta en annan ståndpunkt än kommittén, efter att ha gjort sin egen bedömning av omständigheterna och ha lämnat en tillfredsställande motivering till sitt beslut.

33 Mot denna bakgrund skall den femte frågan besvaras så, att kommitténs slutsats inte är bindande för de nationella tullmyndigheter som prövar en ansökan om tillstånd för bearbetning under tullkontroll.

Den tredje och den fjärde frågan

34 Den nationella domstolen har ställt den tredje frågan, som härefter skall prövas, för att få klarhet i huruvida en slutsats som kommittén har avgett med stöd av artikel 133 e i tullkodexen kan bli föremål för en giltighetsprövning med stöd av artikel 234 EG. Om domstolen anser sig vara behörig att göra en sådan prövning har den nationella domstolen, genom sin fjärde fråga, begärt att få veta huruvida den slutsats från kommittén som är i fråga i målet vid den nationella domstolen är giltig såväl vad gäller dess motivering som vad gäller de anförda ekonomiska argumenten.

35 Enligt artikel 234 EG är domstolen behörig att meddela förhandsavgörande angående tolkningen av EG-fördraget och giltigheten och tolkningen av rättsakter som beslutas av gemenskapens institutioner och av Europeiska centralbanken.

36 Enligt domstolens rättspraxis tillerkänner denna bestämmelse domstolen behörighet, utan undantag, att meddela förhandsavgöranden om giltigheten och tolkningen av rättsakter som beslutats av gemenskapens institutioner (dom av den 13 december 1989 i mål C-322/88, Grimaldi, REG 1989, s. 4407, punkt 8; svensk specialutgåva, volym 10, s. 287).

37 Domstolen påpekar härvid att det numera råder enighet om att kommitténs slutsats inte kan tillskrivas kommissionen. Eftersom kommissionen och medlemsstaterna kan, och ibland måste, konsultera kommittén vid prövningen av en ansökan om tillstånd för bearbetning under tullkontroll kan slutsatserna från nämnda kommitté inte anses utgöra rättsakter som beslutats av gemenskapens institutioner i den mening som avses i ovannämnda rättspraxis. Detta följer också av syftet med inrättandet av kommittén, som helt enkelt var att säkerställa ett nära och effektivt samarbete mellan medlemsstaterna och kommissionen på det område som omfattas av tullkodexen.

38 När det gäller den rättsliga karaktären på kommitténs slutsatser erinrar domstolen inledningsvis om att, såsom framgår av punkterna 26–33 i förevarande dom, kommitténs slutsats inte är bindande för de nationella tullmyndigheter som prövar en ansökan om tillstånd för bearbetning under tullkontroll.

39 Denna tolkning bekräftas av domstolens rättspraxis beträffande andra typer av yttranden av liknande karaktär, såsom yttranden från nomenklaturkommittén för gemensamma tulltaxan, som inrättades genom rådets förordning (EEG) nr 97/69 av den 16 januari 1969 om åtgärder som skall vidtas för en enhetlig tillämpning av nomenklaturen i Gemensamma tulltaxan (EGT L 14, s. 1). Domstolen påpekar att trots att kommitténs slutsatser utgör viktiga hjälpmedel för att säkerställa att medlemsstaternas tullmyndigheter gör en enhetlig tolkning av tullkodexen och i denna egenskap kan betraktas som giltiga hjälpmedel vid tolkningen av kodexen är dessa inte rättsligt bindande (se, för ett liknande resonemang, dom av den 15 februari 1977 i de förenade målen 69/76 och 70/76, Dittmeyer, REG 1977, s. 231, punkt 4, av den 11 juli 1980 i mål 798/79, Chem-Tec, REG 1980, s. 2639, punkterna 11 och 12, och av den 16 juni 1994 i mål C-35/93, Develop Dr. Eisbein, REG 1994, s. I-2655, punkt 21).

40 Eftersom kommittén inrättades för att säkerställa ett nära och effektivt samarbete mellan medlemsstaterna och kommissionen på det område som omfattas av tullkodexen är medlemsstaternas tullmyndigheter inte skyldiga att följa kommitténs slutsats utan endast att beakta den när de fattar det slutliga beslutet. Det är detta sistnämnda beslut som i förekommande fall kan bli föremål för prövning av nationell domstol.

41 Den tredje frågan skall således besvaras så, att en slutsats som kommittén har avgett med stöd av artikel 133 e i tullkodexen inte kan bli föremål för en giltighetsprövning med stöd av artikel 234 EG.

42 Med hänsyn till svaren på den tredje frågan saknas skäl att besvara den fjärde frågan.

Den första frågan

43 Den nationella domstolens första fråga avser tolkningen av uttrycket ”utan att motverka väsentliga intressen hos gemenskapens tillverkare av liknande varor” i artikel 133 e i tullkodexen. Den har ställt frågan för att få klarhet i huruvida bedömningen av en ansökan om tillstånd för bearbetning under tullkontroll med tillämpning av denna bestämmelse inte skall ske endast med beaktande av marknaden för slutprodukten utan också med beaktande av den ekonomiska situationen för de råvaror som används för att tillverka nämnda produkter.

44 Coberco Dairy Foods anser att begreppet "utan att motverka väsentliga intressen hos gemenskapens tillverkare av liknande varor" i artikel 133 e i tullkodexen skall tolkas så, att det endast omfattar en bedömning av intressen hos gemenskapens tillverkare av bearbetade produkter, det vill säga slutprodukter.

45 Den grekiska och den nederländska regeringen samt kommissionen anser med hänsyn till ordalydelsen, sammanhanget och målen med artikel 133 e i tullkodexen att en prövning av de ekonomiska villkoren innebär att såväl intressena hos tillverkarna av bearbetade produkter som intressena hos tillverkarna av varor som liknar dem som används i bearbetningsprocessen skall beaktas.

46 Den italienska regeringen har för det första anfört att prövningen av de ekonomiska villkoren måste avse råvarorna, dels eftersom det är dessa som omfattas av förfarandet för bearbetning under tullkontroll, dels eftersom det är för dessa varor som skyddsåtgärderna i detta förmånliga förfarande har införts. För det andra, och i samma syfte, skall prövningen göras med beaktande av gemenskapsmarknaden. För det tredje skall det beslut som fattas tillämpas på samma sätt i samtliga medlemsstater.

47 Domstolen påpekar att det av lydelsen i artikel 133 e i tullkodexen, i vilken det hänvisas till "väsentliga intressen hos gemenskapens tillverkare av liknande varor" utan någon precisering av om det är tillverkare av slutprodukter som avses eller om också tillverkare av de råvaror som används för att tillverka nämnda produkter omfattas, inte klart framgår hur den ställda frågan skall besvaras. Följaktligen skall hänsyn tas till det sammanhang i vilket den aktuella bestämmelsen ingår, det vill säga det tullförfarande med ekonomisk verkan på vilket bestämmelsen är tillämplig, och målen med detta förfarande.

48 Enligt artikel 130 i tullkodexen skall förfarandet för bearbetning under tullkontroll medge att icke-gemenskapsvaror inom gemenskapens tullområde får genomgå processer som förändrar deras beskaffenhet eller skick utan att de underkastas importtullar eller handelspolitiska åtgärder och att de varor som härrör från dessa processer övergår till fri omsättning mot betalning av de importtullar som är tillämpliga på dem. Enligt artikel 551.1 första stycket i tillämpningsförordningen är förfarandet tillämpligt på varor som efter bearbetning blir sådana produkter som omfattas av en lägre importtullsats än den som tillämpas på importvarorna.

49 Förfarandet för bearbetning under tullkontroll infördes för att undvika de negativa konsekvenser som en automatisk tillämpning av den gemensamma tulltaxan hade för bearbetningsverksamheten inom gemenskapen. Förfarandet, som ger gemenskapens bearbetningsföretag en fördel genom att dessa inom ramen för detta förfarande inte är skyldiga att erlägga tullar på de varor som importeras från tredjeland, kan dock skada de väsentliga intressena hos gemenskapens eventuella tillverkare av de råvaror som används i bearbetningsprocessen.

50 Med hänsyn till denna potentiella intressekonflikt står det klart att den prövning av de ekonomiska villkoren som föreskrivs i artikel 133 e i tullkodexen syftar till att dessa olika intressen skall beaktas, det vill säga intressena hos råvaruförädlarna och intressena hos gemenskapens tillverkare av liknande produkter. Syftet med denna bestämmelse är såsom kommissionen har gjort gällande att bedöma de fördelar som ett tillstånd för bearbetning under tullkontroll för med sig för förädlingsverksamheten i förhållande till de konsekvenser som beviljandet av ett sådant tillstånd kan få för situationen för gemenskapens tillverkare av varor som liknar dem som genomgår bearbetningen.

51 Denna tolkning av målet med artikel 133 e i tullkodexen, som är att intressena hos samtliga gemenskapens tillverkare skall skyddas, det vill säga såväl intressena hos tillverkarna av slutprodukter som intressena hos tillverkarna av de råvaror som används för att tillverka nämnda produkter, utgör dessutom den enda tolkning som

gör det möjligt att beakta de krav som uppställs i gemenskapens gemensamma politik, inklusive den gemensamma jordbrukspolitiken, vilket krävs enligt tredje och fjärde skälen i tullkodexen.

52 Följaktligen skall den första frågan besvaras så, att bedömningen av en ansökan om tillstånd för bearbetning under tullkontroll med stöd av artikel 133 e i tullkodexen skall ske med beaktande av inte bara marknaden för slutprodukten utan också den ekonomiska situationen för de råvaror som används för att tillverka nämnda produkter.

Den andra frågan

53 Den nationella domstolen har ställt den andra frågan för att få klarhet i vilka kriterier som skall användas för att tolka uttrycket "[bearbetnings]verksamhet skapas eller upprätthålls" i artikel 502.3 i tillämpningsförordningen, och särskilt huruvida ett visst minsta antal arbetstillfällen skall ha skapats genom förädlingsverksamheten.

54 Coberco Dairy Foods anser att eftersom denna bestämmelse inte innehåller någon nedre gräns för hur många arbetstillfällen som skall bevaras eller skapas utgör antalet arbetstillfällen inte något relevant kriterium.

55 De nationella tullmyndigheterna är enligt bland annat artikel 133 e i tullkodexen och artikel 502.3 i tillämpningsförordningen skyldiga att innan de beviljar ett tillstånd för bearbetning under tullkontroll undersöka huruvida vissa ekonomiska villkor är uppfyllda, särskilt när det rör sig om varor som omfattas av en jordbrukspolitisk åtgärd, såsom socker.

56 Enligt bestämmelserna i artikel 133 e i tullkodexen skall denna undersökning möjliggöra en kontroll av huruvida tillståndet för bearbetning under tullkontroll kan bidra till att skapa eller upprätthålla en bearbetningsverksamhet i gemenskapen, utan att motverka väsentliga intressen hos gemenskapens tillverkare av liknande varor. Kravet på att tillståndet skall kunna bidra till att skapa eller upprätthålla en bearbetningsverksamhet i gemenskapen upprepas i artikel 502.3 i tillämpningsförordningen.

57 Även om det i bestämmelserna i den gemenskapslagstiftning som är tillämplig på förfarandet för bearbetning under tullkontroll inte preciseras vilka olika kriterier som skall användas vid prövningen av de ekonomiska villkor som där föreskrivs, skall det erinras om vilka mål som eftersträvas genom nämnda förfarande, vilka beskrivs ovan i punkterna 50–52 i förevarande dom, och om att prövningen av nämnda villkor syftar till att intressena hos råvaruförädlarna och intressena hos gemenskapens tillverkare av liknande varor skall beaktas, i enlighet med de krav som uppställs i gemenskapens gemensamma politik.

58 Med hänsyn till det ovan anförda framhåller domstolen, såsom den nederländska och den grekiska regeringen samt kommissionen har gjort, att de ekonomiska villkor som avses i dessa bestämmelser skall prövas med beaktande av ett antal olika omständigheter såsom värdet av den genomförda investeringen, verksamhetens varaktighet och lönsamhet, de nya arbetstillfällenas varaktighet samt alla andra relevanta omständigheter som rör skapandet eller upprätthållandet av en förädlingsverksamhet. Även om skapandet av ett visst minsta antal arbetstillfällen till följd av den planerade bearbetningsverksamheten utgör en relevant omständighet vid prövningen av de ekonomiska villkor som föreskrivs i tullkodexen och dess tillämpningsförordning, är detta inte nödvändigtvis den enda omständigheten som skall beaktas. De kriterier som skall användas vid nämnda prövning beror nämligen på den berörda bearbetningsverksamhetens art, och varje prövning av de ekonomiska villkoren skall göras med hänsyn till de konkreta omständigheterna i det enskilda fallet.

59 Den andra frågan skall således besvaras så, att ett krav på att ett visst minsta antal arbetstillfällen skall ha skapats till följd av den planerade bearbetningsverksamheten kan utgöra ett av de kriterier som skall användas vid bedömningen av om "[bearbetnings]verksamhet skapas eller upprätthålls" i den mening som avses i artikel 133 e i tullkodexen och i artikel 502.3 i tillämpningsförordningen, men det är inte det enda kriteriet. Kriterierna varierar nämligen beroende på den berörda bearbetningsverksamhetens art, och den tullmyndighet som skall pröva de ekonomiska villkoren enligt dessa två bestämmelser skall göra en helhetsbedömning av samtliga relevanta omständigheter, såsom antalet nya arbetstillfällen, värdet av den genomförda investeringen eller den planerade verksamhetens varaktighet.

Rättegångskostnader

60 Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i målet vid den nationella domstolen utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den nationella domstolen att besluta om rättegångskostnaderna. De kostnader för att avge yttranden till domstolen som andra än nämnda parter har haft är inte ersättningsgilla.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (tredje avdelningen) följande:

1) Bedömningen av en ansökan om tillstånd för bearbetning under tullkontroll med tillämpning av artikel 133 e i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2700/2000 av den 16 november 2000, skall ske med beaktande av inte bara marknaden för slutprodukten utan också den ekonomiska situationen för de råvaror som används för att tillverka nämnda produkter.

2) **Ett krav på att ett visst minsta antal arbetstillfällen skall ha skapats till följd av den planerade bearbetningsverksamheten kan utgöra ett av de kriterier som skall användas vid bedömningen av om "[bearbetnings]verksamhet skapas eller upprätthålls" i den mening som avses i artikel 133 e i förordning nr 2913/92, i dess lydelse enligt förordning nr 2700/2000, och artikel 502.3 i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för förordning nr 2913/92, i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EG) nr 993/2001 av den 4 maj 2001, men det är dock inte det enda kriteriet. Kriterierna varierar nämligen beroende på den berörda bearbetningsverksamhetens art, och den tullmyndighet som skall pröva de ekonomiska villkoren enligt dessa två bestämmelser skall göra en helhetsbedömning av samtliga relevanta omständigheter, såsom antalet nya arbetstillfällen, värdet av den genomförda investeringen eller den planerade verksamhetens varaktighet.**

3) **En slutsats som tullkodexkommittén har avgett med stöd av artikel 133 e i förordning nr 2913/92, i dess lydelse enligt förordning nr 2700/2000, kan inte bli föremål för en giltighetsprövning med stöd av artikel 234 EG.**

4) **Kommitténs slutsats är inte bindande för de nationella tullmyndigheter som prövar en ansökan om tillstånd för bearbetning under tullkontroll.**

Underskrifter